

Sygn. akt *XVII AmE 165/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant –	st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 19 lutego 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **S. L.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 stycznia 2016 r. znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od S. L. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. XVII AmE 165/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezesa URE, pozwany) w dniu 20 stycznia 2016 r. wydał decyzję w której, na podstawie art. 169 ust. 1 pkt 1 i art. 168 pkt 11 oraz art. 170 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 9 ust. 1 pkt 5 i pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o odnawialnych źródłach energii oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn.zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzedłożeniem Prezesowi URE w terminie 30 dni od dnia zakończenia III kwartału 2015 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii, przez S. L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) S. L. w P. („Przedsiębiorca”), co stanowiło naruszenie obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 7 ww. ustaw, i wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy), za to że Przedsiębiorca nie przedłożył Prezesowi URE w terminie 30 dnia od zakończenia III kwartału 2015 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego

informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii , co stanowiło naruszenie obowiązku przedsiębiorcy w art.9 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy.

Odwołaniem złożonym w dniu 5 lutego 2016 r. S. L. (dalej: „powód”, „wytwórca”) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...)w P. zaskarżyła decyzję w całości.

Zaskarżonej odwołaniem decyzji zarzucono:

1) naruszenie art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483) poprzez zastosowanie przy wydaniu zaskarżonej decyzji sprzecznego z art. 2 Konstytucji RP przepisu art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy o o.z.e. który przewiduje niepodlegającą miarkowaniu karę pieniężną w wysokości 10000 zł za nieprzedłożenie Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art.9 ust. 1 pkt 5 ustawy o o.z.e;

2) obrazę prawa materialnego, tj. art. 168 pkt 11 ustawy o o.z.e. w zw. z art. 170 ust. 4 o o.z.e poprzez błędne uznanie, iż na Odwołującej ciążył obowiązek złożenia sprawozdania kwartalnego, podczas gdy ze względu na brak wytworzenia przez nią prądu w III kwartale 2015 r. nie można było jej zakwalifikować jako wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z małej instalacji elektrycznej w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o o.z.e.;

3) obrazę prawa materialnego poprzez błędne niezastosowanie art. 174 ust 2 ustawy o o ze., w sytuacji gdy okoliczności naruszenia art.t 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o o.z.e. w postaci niezłożenia Prezesowi URE przez Odwołującą sprawozdania kwartalnego zawierającego informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o o.z.e przemawiały za tym, aby naruszenie to zakwalifikować jako znikome, konsekwencją czego była odmowa przez Prezesa URE zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia Odwołującej kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji ewentualnie o jej zmianę poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. W obu przypadkach wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm prawem przepisanych. Stanowisko zawarte w odwołaniu powód podtrzymał w dalszych pismach procesowych oraz na rozprawie.

Prezes URE odpowiadając na odwołanie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie wnosząc o oddalenie odwołania w całości, wnosząc przy tym o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych . Przedmiotowe stanowisko pozwany podtrzymał w dalszych pismach procesowych oraz na rozprawie.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

S. L. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...)w P., między innymi w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł w małej instalacji, która od dnia 6 maja 2015 r figuruje w rejestrze działalności regulowanej, prowadzonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

(zaświadczenie Nr (...) k.20 akt admin.).

Pismem z 20 listopada 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał wytwórcę do złożenia wypełnionego sprawozdania o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, zgodnie ze wzorcem sprawozdania kwartalnego określonego w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dn. 28 kwietnia 2015 r., w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego wytwórcy energii w małej instalacji (Dz.U. z 2015 r. poz. 595) .

(pismo znak: (...) k.1 akt admin.).

Wytwórca na żądanie Prezesa URE w dniu 02 grudnia 2015 r. przedłożył sprawozdanie o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, wykazując w nim, że nie wytworzył energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji w okresie sprawozdawczym za trzeci kwartał 2015 r.

(pismo k. 4 akt admin, zeznania świadka B. H. k. 58.)

Zawiadomieniem z dnia 22 grudnia 2015 r Prezes URE w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a. powiadomił wytwórcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień - z prawa tego wytwórca skorzystał, uwag nie zgłosił.

(k. 21 akt administracyjnych.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w trakcie postępowania administracyjnego, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony oraz na podstawie zeznań świadka B. H., których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy OZE, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji obowiązany jest bez wezwania przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy OZE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału. Obowiązek ten podlega sankcji z art. 168 pkt 11 ustawy OZE, zgodnie z którą „karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje nieprawdziwe informacje”. Dla nałożenia sankcji istotne jest zatem jedynie istnienie obowiązku prawnego zabezpieczonego sankcją oraz stwierdzenie jego naruszenia przez zobowiązany podmiot. Istnienie obowiązku, wbrew zarzutowi wytwórcy wynika ze związania stron, tj. organu i wytwórcy treścią zaświadczenia o wpisie do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Należy też wskazać, że brak wytworzenia energii z odnawialnego źródła w danym okresie sprawozdawczym stanowi informację sprawozdawczą pozyskiwaną przez regulatora. Wykładnia przeciwna, byłaby contra legem, ponieważ ustawodawca zobowiązał w sposób modelowy normą abstrakcyjną każdego wytwórcę do spełnienia obowiązku bez wezwania, celem pozyskania danych z rynku. Ustawa nie przyznała wytwórcy uprawnienia do zwolnienia z obowiązku jeżeli sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 wynikałoby z faktu braku wytworzenia energii w małej instalacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy wytwórca nie zakwestionował faktu otrzymania kierowanego przez organ wezwania z dnia 20 listopada 2015 r. (k. 1 akt admin), jak również faktu, że obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 9 ust. 7 ustawy OZE, zrealizował dopiero w dniu 2 grudnia 2015 r. czyli po upływie ustawowego terminu. W terminie tym organ wszczął już postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku przedłożenia sprawozdania kwartalnego. Odpowiedzialność z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ustawy OZE podobnie jak ustawy prawo energetyczne, ma charakter obiektywny tj. nie wymaga wykazania winy umyślnej lub nieumyślnej karanego podmiotu (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2008 r. III SK 6/08 i powołane tam orzecznictwo). Dla stwierdzenia naruszenia przez wytwórcę ciążącego na nim obowiązku, wystarczające jest ustalenie, że dany podmiot zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem.

Odpowiedzialność karną określoną w art. 168 pkt 11, została zliberalizowana przez normę z art. 174 ust. 2 ustawy OZE, poprzez przyznanie organowi regulacyjnemu uprawnienia do odstąpienia od wymierzenia kary, gdy wytwórca zachował się sprzecznie z normą ustawy OZE, lecz zmienił swoje zachowanie (zrealizował obowiązek), zanim organ regulacyjny powziął wiadomość i o ile zakres naruszenia był znikomy. Brzmienie przepisu art. 174 ust. 2 wskazuje jednoznacznie, że zastosowanie tej instytucji wymaga łącznego spełnienia obu przesłanek wymienionych w przepisie. Nadto ustawodawca użył w przepisie sformułowania, iż Prezes „może” odstąpić od wymierzenia kary, wskazując na uznaniowy charakter tej instytucji. W niniejszej sprawie, nawet gdyby uznać, że zakres naruszeń, których dopuścił się wytwórca, był znikomy, to brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, z uwagi na bezsporną okoliczność, że do zrealizowania obowiązku sprawozdawczego doszło dopiero na skutek zawiadomienia przedsiębiorcy przez Prezesa URE o wszczęciu postępowania administracyjnego. Nie została zatem spełniona druga z przesłanek wymienionych w

art. 174 ust. 2 OZE, co przesądza o niedopuszczalności odstąpienia od wymierzenia kary. Sąd powziął zaś wątpliwości co do ustaleń Prezesa URE dotyczących długotrwałości naruszenia, której dopuściła się powódka, a tym bardziej powtarzalności naruszenia. Wpłynąć to mogłoby oczywiście na stwierdzenie znikomego zakresu naruszenia wytwórcy. Wobec obowiązku wystąpienia łącznie przesłanek, o których mowa w art. 174 ust. 2 OZE, brak było podstaw do uchylecia lub zmiany skarżonej decyzji.

Tym samym zrealizowany został stan faktyczny odpowiadający hipotezie art. 168 pkt 11 OZE stanowiącej, że karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje nieprawdziwe informacje. Wykazanie tego faktu bezwzględnie uprawniało Prezesa URE do zastosowania wymiaru kary zgodnie z art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy OZE w wysokości 10000 zł

W rezultacie powyższych rozważań, Sąd ocenił odwołanie powoda za niezasadne i oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, w oparciu o treść art. 98 k.p.c. Sąd uznając za w pełni zasadny wniosek pełnomocnika pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego orzekł jak w punkcie 2 wyroku na podstawie art. § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z §2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski